

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617211757
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7617211757.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne A. B., bytom v C. D. XXX, zastúpenej JUDr. Petrom Fábrym, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Starosaská č. 11, proti žalovanému E. F., bytom v C. D. XXX, zastúpenému JUDr. Františkom Pitoňákom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie č. 5, o uloženie povinnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.8.2022 č.k. 2C/41/2017-190 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť jej spôsobenú škodu a to navrátením do pôvodného stavu plotu na hranici susediacich pozemkov. Súd prvej inštancie žalobu rozsudkom sp. zn. 2C/41/2017-110 zo dňa 22.9.2020 zamietol a žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu.

3. Následne potom čo Krajský súd v Košiciach zrušil výrok o trovách konania napadnutým uznesením súd prvej inštancie stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Súd prvej inštancie posudzoval nárok na náhradu trov konania úspešného žalovaného v zmysle ust. § 257 C.s.p., podľa ktorého súd neprizná náhradu trov konania len výnimočne, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

5. Súd mal za preukázané, že spor o náhradu škody vyvolalo protiprávne konanie žalovaného, za ktoré bol aj v priestupkovom konaní uznaný za vinného. Súd bol toho názoru, že na vzniku sporu mal výrazný podiel žalovaný, ak protiprávnym konaním poškodil plot žalobkyni a na samotný priebeh sporu a jeho výsledok žalobkyňa, ak neuniesla bremeno dôkazu. Obe strany sa teda podieľali na existencii tohto sporu a síce žalovaný v tom smere, že spor vznikol a žalobkyňa zase v tom smere, že nesprávnym procesným postupom nebola v konaní úspešná. Tieto skutočnosti súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňovali aplikáciu § 257 C.s.p.

6. Keďže súd za dôvod hodný osobitného zreteľa považoval uvedené okolnosti, ďalším žalobkyňou namietaným dôvodom a síce sociálnou situáciou sa už nezaoberal. Rovnako sa tak nezaoberal otázku sociálnej situácie strán sporu.

7. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný.

8. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

9. V odvolaní uviedol, že pri rozhodovaní nároku o trovách konania sa má brať do úvahy ako prvoradá zásada úspešnosti v spore, ďalšie okolnosti v nadväznosti na ust. § 257 C.s.p. len výnimočne. V konaní mal jednoznačný úspech, pričom podstatnou okolnosťou je to, že žalobkyňa svojím správaním zadala príčinu sporu, plot bol skutočne postavený, avšak nie na pozemku žalobkyni, ale na jeho pozemku. Súd pri rozhodovaní o trovách konaní túto skutočnosť nebral do úvahy a súdu popísal aké prieky robila a neustále mu robí žalobkyňa. Podľa jeho názoru je nepochybné, že tento spor vyvolal u správaní žalobkyne bez toho, aby postupoval v súlade so zákonom, takéto protiprávne konanie žalobkyne toto vyvolalo negatívnu odozvu u neho a preto musí požívať právnu ochranu.

10. Za dôvod, ktorý je podľa jeho názoru nutné spomenúť je možno považovať podľa žalobkyne na vzniku a priebehu sporu, jej tvrdenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a okolnosti sporu. Sociálna situácia žalobkyne je totožná aj u žalovaného, avšak vylúčením povinnosti neplatia trov zo strany žalobkyne, resp. nenahradenia trov sa jej majetková sféra výrazne nedotkne. Súd prvej inštancie síce konštatoval, že z jeho strany malo dôjsť ku škode na majetku žalobkyne, avšak aj žalobkyňa mu spôsobila škodu, čo je zdokumentované aj v spise, pričom túto okolnosť súd nebral pri rozhodovaní o náhrade trov konania do úvahy.

11. Podľa jeho názoru ide o typický susedský prípad, kedy žalobkyňa dlhodobo a sústavne vytvára mu prekážky, z čoho vznikajú spory a preto v danej veci nemôže ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd nepriznal náhradu trov konania.

12. V dlhodobom narušenom vzťahu strán sporu sa súd nemal prikloniť na stranu žalobkyne a nezaviazať ju k náhrade trov konania. Je teda toho názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania nezohľadnil rozhodujúce okolnosti, preto rozhodnutie vo výroku trovách konania považuje za nesprávne.

13. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k aplikácii ust. § 257 C.s.p., ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

15. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

16. K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania nezobral do úvahy podstatu ust. § 257 C.s.p., nakoľko žalobkyňa svoju žalobu a bremeno tvrdenia neuniesla.

17. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. V cit. zák. ust. § 255 ods. 1 C.s.p. je premietnutá zásada úspechu vo veci, ktorá sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

20. Súd prvej inštancie za úspešnú stranu v spore považoval žalovaného, aj keď v bode 21. napadnutého uznesenia nesprávne uviedol, že „...pristúpil k posudzovaniu nároku na náhradu trov konania úspešnej strane sporu (žalovaného) podľa § 257 C.s.p. ...“ Uvedený záver je nesprávny, nakoľko nárok na náhradu

trov konania úspešnej strany sporu sa neposudzujú podľa § 257 C.s.p., ale postupom podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

21. Súd prvej inštancie teda správne dospel k záveru, že žalovaný bol v konaní úspešný a preto mu prináleží náhrada trov konania a až následne sa zaoberal existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému.

22. Je nesporné, že ust. § 257 C.s.p. predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok, ako aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie. Súd teda nemá povinnosť zaviazať neúspešnú stranu sporu nahradiť trovy konania úspešnej strane. Pri posudzovaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému správne súd prvej inštancie prihliadol na rozhodujúcu okolnosť, a to že žalovaný bol rozhodnutím správneho orgánu uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku tým, že úmyselne spôsobil žalobkyňu škodu. Uvedenú okolnosť treba z hľadiska ust. § 257 C.s.p. považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému, teda samotné konanie vyvolalo protiprávne konanie žalovaného, za ktoré bol aj v priestupkovom konaní uznaný za vinného.

23. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaného v odvolaní, že na jeho strane boli zvláštne okolnosti, ktoré súd neskúmal, nakoľko žalovaný netvrdil a ani neuvádzal také skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, že žalobkyňa svojim protiprávnym konaním mu spôsobil škodu. Nesprávne sa preto domnieva, že tento spor bol vyvolaný správaním sa žalobkyne, ale práve naopak, jeho protiprávne konanie vyvolalo uvedený spor.

24. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že v prejednávanej veci je existencia dôvodu hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému, preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. napadnuté uznesenie ako správne potvrdil.

25. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).